

[Grünbaum.]

tillid til de gældende regler. Dette synspunkt må absolut fastholdes. Hvad der end kan rettes af indvendinger mod den gældende ordning, kan det ikke være rimeligt at forringe det grundlag, som disse mennesker har indrettet deres økonomi på. Vi er altså enige i, at ændringen skal omfatte de nyopførte og nyanskaffede huse.

Dermed være ikke sagt, at vi mener, at dette forslag er det helt rigtige. Regeringen kender jo vore synspunkter. Vi beklager, at venstres forslag om en graduering af lejeværdien efter husets værdi, altså en højere lejeværdi for de såkaldte luksusvillaer, åbenbart er blevet droppet af regeringen og af de tre partier. Her var ellers en god mulighed, synes vi, for efterhånden at komme en af de værste urimeligheder til livs. Det kan vel ikke være rigtigt, at skatteyderne fortsat skal belastes med offentlige subsidier til byggeri af deciderede luksusvillaer. Vi mener, den svenske ordning er socialt langt mere retfærdig end det, der foreslås her, og vi håber, at der vil blive mulighed for at få hr. Henry Christensens forslag frem igen under forhandlingerne. De to forslag, finansministerens og hr. Henry Christensens, står jo ikke i modsætning til hinanden, de kan nemt bygges sammen.

En anden ting er, at dette lovforslag slet ikke løser problemet om den store skattemæssige forskelsbehandling af parcelhusejerne. Forslaget ændrer intet ved, at skattegevinsten er langt større for den velstillede end for den mindre velstillede, selv om de bor i nøjagtig samme type hus med nøjagtig samme ejendomsværdi. Der er her en social skævhed, som bør søges rettet for de nye og de nyanskaffede huse.

Jeg vil også pege på, at der er mennesker, hvis indtægt er så beskedent, at de enten slet ikke eller kun i ringe grad får gavn af parcelhusfradraget. Her kunne vi tænke os en kombination med et tilskud efter boligsikringsordningen. Vi har tidligere peget på det, og vi vil gerne have, at man ser på det i udvalget; vi mener, at det kunne være en løsning.

Der er også andre muligheder. F. eks., som jeg ligeledes tidligere har nævnt, at give fradraget i skatten i stedet for i indkomsten. Så bliver gevinsten nemlig ikke af-

hængig af indkomstens størrelse og altså ikke mindre for de parcelhusejere, der har den lille indkomst, end for dem, der har den store.

Endelig må jeg omtale vort tidligere forslag om, at der kunne gives skattefrihed for ældre parcelhusejere, f. eks. med indtil — det er en tanke i hvert fald — 1.000 kr. af et eventuelt overskud på ejendomsregnskabet. Der er ingen tvivl om, at noget sådant ville hjælpe en hel del folkepensionister, der har svært ved at klare deres husudgifter. En mulighed er jo også at nedsætte ejendomsskatterne for disse ældre parcelhusejere.

Lad mig så sige lidt om ejerlejlighederne. Vi vil gerne se på det forslag i udvalget. Vi synes, det trænger til en nærmere belysning, men umiddelbart forekommer det ikke urimeligt. Jeg erindrer dog om vort forslag om, at adgangen til at oprette ejerlejligheder må begrænses til nybyggeriet. Jeg tror, hr. Helge Nielsen i sit indlæg vil komme nærmere ind på det spørgsmål.

Må jeg derefter gøre nogle mere principielle bemærkninger om boligpolitikken og den økonomiske politik med udgangspunkt i boligministerens udtalelse i fremsættelses-talen, hvor boligministeren jo sagde, at det var en illusion at tro, at boligproblemet kunne løses, så længe der ikke foreligger en egentlig, ensartet og konkurrencepræget markedspris på boliger på samme måde, som tilfældet er, hvor det drejer sig om andre forbrugsgoder.

Det er jo en slags programudtalelse for den politik, regeringen nu lægger op til på boligområdet. Jeg var lidt forbavset over, at det netop var boligministeren, der udtrykte denne programudtalelse, men det gjorde han altså. Det må siges meget tydeligt fra vor side, at vi deler ikke denne opfattelse. Vi mener tværtimod, at vor boligpolitik må tage udgangspunkt i det grundlæggende synspunkt, at boligen netop ikke skal betragtes som en vare, der skal sælges til en markedspris. Boligen må i det moderne samfund betragtes som et socialt gode, og vi ser ikke noget galt i, at en god bolig for såvel familier som for enlige skal kunne opnås til en pris, der er en del lavere end den såkaldte markedspris. Vi tror nemlig slet ikke på, at boligbehovet vil blive